

Rd., der frigjøres ved et 12 Sk. Frimærke, og Postanvisninger indtil 100 Rd., der frigjøres med et 18 Sk. Frimærke. Det forekommer mig, at det vilde være hensigtsmæssigt, om man ogsaa der indskrænkede sig til to Satter. Men ved Siden heraf ønskede jeg ogsaa gjerne, at man kunde faae de Blanketter, hvorpaa Postanvisningerne skrives, udleverede gratis, istedetfor at man nu skal betale 2 Sk. for Stykket. Det forekommer mig, at det vilde være i Overensstemmelse med, hvad der gjælder for hele Telegraphvæsenet, hvor man jo faaer det Papir, hvorpaa Telegrammet skrives, gratis udleveret. — Endvidere skal jeg tillade mig at henstille til den høitærede Minister, om det vilde have nogen Betænkelse at forsøge Maximalvægten for Breve til eet Pund. Det er navnlig ved Forsendelsen af Documenter, at det ikke saa sjældent træffer sig, at et Brev forvandles til en Paffe, fordi det har en Vægt af over $\frac{1}{2}$ Pund, og det er da, og det ikke mindst her i Kjøbenhavn, forbundet med megen Uleilighed at faae et saadant Brev affendt, da det jo saa ikke kan puttes i Postkassen, men maa afleveres paa Posthuset. Det vilde være en Bequemmelighed, og jeg kan ikke see, at det kunde have nogen stor Betænkelse paa denne Maade at udvide Maximalvægten. Endelig skal jeg tillade mig at henlede den høitagtede Ministers Opmærksomhed paa, om der ikke ogsaa var Anledning til at indføre en Reform med Hensyn til Taxterne for Pakkepostforsendelser, hvilke jo, som bekendt, nu betales efter Afstandene, naar det, der forsendes, har en Vægt af over 4 Pund. For Paffer indtil 4 Pund har man eensartet Taxt alene efter Vægten, men uden Hensyn til Afstandene; men saasnart en Paffe veier over 4 Pund, bliver Portoet forhøiet efter de Afstande, hvori Pakken skal befordres. Det forekommer mig at være et Fremskridt, som ogsaa alle nyere Reformere sigte til, at man ved Fastsættelsen af Taxterne ikke saaledes strengt skal afveie Afstandene, idet jo vistnok den mindste Deel af Omkostningerne ved en Paffes Forsendelse hører hen under de egentlige Befordringsomkostninger, hvorimod det jo væsentligst er den Uleilighed, der haves ved saadanne

Paffer, der skal betales igjennem Portoet. — Jeg kunde til allersidst have lyst til at udtaale det Duffe, at den Bestemmelse i den bestaaende Lovgivning, som under Straf af Confiscation forbyder at lægge Penge i Breve, maatte undergaae en Forandring. Det forekommer mig, at det maa være Afsenderens egen Sag, naar han sender et lille Beløb, om han vil sende det i et Brev med Frimærke, eller han hellere vil have den Uleilighed at gaae paa Posthuset med det og faae Dwittering derfor. Jeg har ikke overseet, hvad der kan siges og er sagt om den Friftelse for Postembedsmændenes Redelighed, (som en saadan Tilladelse kan indeholde; det er ofte blevet sagt og er mig vel bekendt; men det forekommer mig dog virkelig, at det er fuldkommen naturligt og rigtigt, at det, naar jeg selv stoler paa Postembedsmændenes Redelighed, ikke skal være mig forbudt at lægge en Femdalersjeddél ind i et Brev, sætte Frimærke derpaa og lade det gaae paa min egen Risiko, og saa slippe for den Uleilighed at skulle bringe Brevet hen paa Posthuset.

S. Wederfen: Idet jeg ganske tiltræder de Ytringer, der bleve fremsatte af den ærede sidste Valer angaaende Nedsættelse i Taxtsatserne, skal jeg tillade mig at henstille til den høitærede Finansminister, om der ikke maatte være Anledning til at foretage en Forandring med Hensyn til Breve, som paa Landet forsendes fra eet Brevsamlingssted til et andet i en forholdsvis kort Afstand. Noget Tilsvarende har man jo i Kjøbstæderne, hvor saadanne Breve kunne forsendes for halv Porto mod den sædvanlige. Jeg troer, at det er et billigt Krav, som Landbefolkningen kunde have paa Rettelse i Correspondancen, og at en saadan Forandring muligvis snarere vilde medføre en Forøgelse end en Formindskelse i Indtægterne. Det var blot dette Punkt, jeg vilde tillade mig at henstille til Overveelse.

Finansministeren: Jeg maa henstille haade til det ærede Medlem her i min Nærhed (Sessen) og til den ærede sidste Valer, om de ikke ville have lidt Taalmodighed med Hensyn til de forskjellige Reformere, som de ønske indførte,